

Իսկ է այդ Ազգային Ժողովը. ճանաչելով, որ հոգեբանը տեղեակ չէ: Այո, ես, իհարկե, չեմ հասկացել, ինչու և շատերը, խիստ աղօս հասակացություն ունենալիս Պոլսի և առհասարակ Հայաստանի հոգեբանական գիտությունների մասին:

երադրածած Մարտի վարդապետ Տէր-
Ռովսէսեանի զեկուցումը այն ամենի մա-
ին, ինչ որ այդ վարդապետը լսել է իմա-
նել էր Կ. Պոլսում և Երուսաղէմում եւթո-
ւիկոսական հարդի և հաւանքական թեմէ-

Նախնիքի մասին

Պէտք է ասել, որ այդ զեկուցումը փաստաբան շատ կասկածման Երեսօրէց վարչախոր իր ուղղութեամբ Մեթոքացում զեկուցումներ արել էր և Նոր-Նախիլէանուն Բազումն ար բանի շրջանների մէջ, որոնց իր իրավ լուր էր տարածվել (սՄշակի) միջազրութիւնն և ստացել էր այդ մտքով զեկուցութիւնների, թէ նա այն փառքն էր արելով, թէ ոչ Իրզմարիկան, ոչ Օրմանան, որքէ թիւրապայ եպիսկոպոս չէն կարող թիւրիկուսական լուրը թիւնանունը ճաւարիլ, այլ առել լաւ կը լինի կաթողիկոս ընտրել ուստայ ճողութական թիւնանունը: Սիսայ էին թէ ճիշտ այդ թիւնիկուսիւնների—ը գտնաբեր, բայց ցէպը է ասելով, Միստոս գաղութների տեղումն այլ

պագած բոլորովորյալ այլ ընտանություն էր
 լուծած լուսաջին, նա ղըռուշացուս ուսանայի
 սնունդ ապրել և որևէ կերպով նորոյնից հեռու
 Իտալիայի շարքի մի անձն ժամանի, այլ
 զիկուցոցմայ ամբողջովին կենտրոնացի
 թիվըբանայ մը քանիք եղիկուղոսնորի
 կայսի իր լսածի վրայ է. Պօլստան և Երու-
 սղէժուս, այն ևս հողընթականիքից լսա-
 վար, այն էլ Օրմանանի, Երբքիսի
 Լուսնայի և Ինթիքանի վրայ, և անսեպ

Ի քանի որ Նորմաննի մահից յետոյ ան-
պաշտէս մուտնաւորներ հայ ժողովոյն լա-
զոգոյն Կ պարզեցախիլ տարբեր, յանձնե-
լախիւ, և ինքը Մշակը» մասնացոյց ար-
ն Իգգիբորեան վրա, իրել արժանաւո-
ւորն կաթողիկոսականի, բայց անուանա-
ւորն Մկարտի վարդապետի հարցըրաք
Իգգիբորեաննիւր Օրմանաննի և նրա
տարիարաքանի, եկեղեցական, ազգային,
դարաքանի գործունէութեան մասին հե-
տըրըրական էին այն տեսակէտով, որ մի-
միքն անգամ ևս պարզվոյ, թէ հա-
թեան համար ան ջանախի կաթողիկո-
սոյն չէ: Այդ և և կարծիքը Կ. Չօլսի հայ
կաթողիկոսութեան Դժբաղդարաք, Մեհ-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՓԻԱՐ
(ՅԻՆՈՂՈՒԹԻՒՆ)

Եթանասուտիկն թէ ութսուն թւա-

ՆԱԽԵՐԻՆ ԻՐԱՓՔԻՆ ԱԳԱՌԻԱՍՈՒՂՈՒՆ ՀԻ ԳՆԱՎ
ՀԻԱ՝ ՈՒՆՈՒՑԻԱՍԻԵԼՈՒ ԱՊՁԱԳՅԻՆ ՀԻՄՆԱՐ-
ԹԻՆՆԵՐԸ: Ի ԱԶԵՐ ԱՍԱՌՈՒԹՅՈՒՆ, ԱՍՈՒՄ ՀԵՐ,
ԱՊԱՐԳ, ՈՐՈՇ ԿԵՐԱՎՈՐ ԱՌԱՆԷՐ, ՔՆՆՆԵԳԷՐ,
ՈՒՆՈՒՑԻԱՍԻԵԼՈՒ ԱՊՁԱԳՅԻՆ ՀԻՄՆԱՐ-

Իսկ է այդ Ազգային Ժողովը. ճանաչելով, որ հոգեբանը տեղեակ չէ: Այո, ես, իհարկե, չեմ հասկացել, ինչու և շատերը, խիստ աղօս հասակացություն ունենալիս Պոլսի և առհասարակ Հայաստանի հոգեբանական գիտությունների մասին:

տասնի հայերի քաղաքացիական և սովոր
 ժական մասին, նրանց ձգտումներին, նը-
 տակններին, մի խօսքով իբրև մի կենդա-
 արգի մասին:

իս թէ ոչ, սակայն ես լիովին տեղեկու-
հանիր ստացայ Հայկակի նամակներից
դակի՝ էջերում: Այո՛, թիւը քահայոց
էհնադարեւ թե՛ աստատուով թե՛

